

TÉMA 3: NAŠE POSTAVENIE V KRISTOVI

Prehľad témy

Dôkladné pochopenie nášho postavenia v Kristovi je základom pre zbožný, plodný a radostný kresťanský život. Možno táto téma úplne zmení váš život.

V tejto téme budeme objavovať:

- Náš nový vzťah s Bohom Otcom.
- Naše nové postavenie v Kristovi.
- Nové pôsobenie Ducha Svätého v nás.
- Význam týchto pravd s ohľadom na náš kresťanský život.

Pochopenie témy

„Veď nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol spolucítiť s našimi slabosťami, ale veľkňaza, ktorý by bol vo všetkom skúšaný, ale nedopustil sa hriechu. Pristúpme teda s dôverou k trónu milosti, aby sme dosiahli milosrdenstvo a našli milosť a pomoc v pravý čas.“ - Hebrejom 4:15-16

Keď veríte v Ježiša Krista ako svojho Spasiteľa, aké to má výsledky? Aké rozdiely to prináša? Aká je vaše nové postavenie v Kristovi? Zmenil sa váš vzťah s Bohom?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť).

„Keď som sa modlil, aby som mohol veriť v Ježiša Krista, nič som necítil. Urobil som niečo nesprávne? Fungovalo to? Som skutočne kresťanom?“

„Dôvod, prečo väčšina kresťanov nežije radostný život a neprináša ovocie, je ten, že nechápajú, kým sú v Ježišovi Kristovi“.

„Odkedy som sa stal kresťanom, zdá sa, že život je taký ťažký. Teraz skutočne zápasím s vecami, ktoré ma predtým netrápili“.

„Teraz, keď som kresťanom, sa všetko zdá lepšie. Zdá sa, že zmizli skoro všetky moje problémy“.

Príklad zo života

Antonio

„Keď som bol úplne nový kresťan, všetko bolo také vzrušujúce. Konečne som mal radosť a pokoj, ktorý som vždy hľadal, a každý deň som mal hlad po Božom Slove. Avšak čoskoro sa všetko zmenilo. Moju radosť a pokoj nahradila frustrácia a pochybnosti. Skutočne chcem žiť čistý a spravodlivý život na Božiu slávu, ale moje skúsenosti sú také vzdialené mojim očakávaniam. Urobil som všetko, čo som vedel, že mám urobiť, aby som bojoval s hriechmi, ale stále

s nimi prehrávam. Vždy, keď pred Bohom zlyhám, upadnem do väčšej beznádeje. Skutočne chcem žiť svätý život, ale neviem, ako to dosiahnuť. Chcem, aby Boh mal zo mňa radosť, ale som si istý, že je zo mňa znechutený, keď prichádzam do jeho prítomnosti. Cítim sa taký nehodný a vinný! Urobí niekedy Boh cezo mňa niečo užitočné? Som vôbec zachránený?

Aká hlavná otázka alebo téma stojí pred nami?

Štúdium Písma

Rimanom 6:1-14

„Čo teda povieme? Máme zotrvať v hriechu, aby sa rozmnožila milosť? Určite nie! Mohli by sme my, ktorí sme zomreli hriechu, v ňom ešte žiť? Alebo neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Krista Ježiša, boli sme pokrstení v jeho smrť? Krstom sme teda spolu s ním boli pochovaní v smrti, aby sme tak, ako bol slávou Otca vzkriesený z mŕtvych Kristus, aj my vstúpili na cestu nového života.

Ak sme sa s ním stali podobní v jeho smrti, budeme mu podobní aj vzkriesením. Veď vieme, že náš starý človek bol spolu s ním ukrižovaný, aby bolo zneškodnené telo hriechu, aby sme už viac neboli otrokmi hriechu.

Veríme, že ak sme zomreli s Kristom, spolu s ním budeme aj žiť. Veď vieme, že Kristus, vzkriesený z mŕtvych, už viac nezomiera, smrť už viac nad ním nepanuje. Totiž smrťou, ktorou zomrel, zomrel pre hriech raz navždy, ale život, ktorý žije, žije Bohu. Tak aj vy usudzujte, že ste mŕtvi hriechu, ale žijete Bohu v Ježišovi Kristovi.

Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele. Neposlúchajte jeho žiadosti a neposkytujte hriechu svoje údy ako nástroje nespravodlivosti, ale oddajte sa Bohu ako tí, čo vstali z mŕtvych a žijú, a svoje údy poskytnite Bohu ako nástroje spravodlivosti. Lebo hriech nebude panovať nad vami, veď nie ste pod zákonom, ale pod milosťou“.

V knihe Rimanom Pavol najlepšie popisuje pravdy spasenia, aké boli kedy napísané. V prvých piatich kapitolách vidíme dokonalý popis toho, akí sme boli pred uverením v Krista a vysvetlenie, aké nedostatočné sú akékoľvek iné prostriedky k spaseniu. V kapitolách 6-8 Pavol popisuje, čo sa stane pri spasení a diskutuje o praktických dôsledkoch tejto pravdy.

V Rimanom 6 sa Pavol zaoberá dvoma možnými nepochopeniami tejto pravdy spasenia z milosti skrze vieru (verše 1 a 15). Prvým je myslieť si, že môžeme svojvoľne hrešiť, aby sme dali Bohu viac príležitosti preukázať jeho milosť. Pavol dôsledne vyvracia toto tvrdenie tým, že sme mŕtvi hriechu a živí pre Krista. Pri čítaní Rimanom 6:1-14 si urobte dva zoznamy:

Naše postavenie v Kristovi	Aplikácia
Napište zoznam výrokov z tohto oddielu týkajúcich sa „nás“.	Čo to znamená pre náš spôsob života?
<i>napríklad: – zomreli sme hriechu (v. 2)</i>	<i>napríklad: – už viac nemôžeme žiť v hriechu.</i>

V Rimanom 8 Pavol vysvetľuje náš nový vzťah s Duchom Svätým. Pri čítaní Rimanom 8:1-17 napíšte zoznam vecí, ktoré o nás platia ako výsledok nášho nového vzťahu s Duchom Svätým (napr. sloboda od zákona hriechu a smrti v.2, vedenie Duchom v.9, atď.)

Nahliadnutie do iných zdrojov

“Občianska vojna duše”, Max Lucado.

Kapitola štrnásť z knihy „*In the Grip of Grace*“. Copyright © 1996. V origináli použité s dovolením W Publishing Group, Nashville, Tennessee. Všetky práva vyhradené.

“Kto som?”, Neil Anderson.

Výťah z druhej kapitoly „*Victory over the Darkness*“. Copyright © 1990. V origináli použité s dovolením Regal Books, Ventura, California, 93003. Všetky práva vyhradené.

Občianska vojna duše

z knihy „In the Grip of Grace“, Max Lucado

Ja som však kedysi žil bez zákona, ale keď prišlo prikázanie, hriech ožil. Ja som však zomrel a ukázalo sa, že prikázanie, ktoré má viesť k životu, prinieslo mi smrť. ...Objavujem teda taký zákon, že ak chcem robiť dobro, mám v dosahu len zlo. Lebo podľa vnútorného človeka s radosťou súhlasím s Božím zákonom, ale vo svojich údoch vidím iný zákon, ktorý bojuje proti zákonu môjho rozumu a drží ma v zajatí zákona hriechu, ktorý je v mojich údoch. Ja úbohý človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“

Rimanom 7:9-10, 21:24

Nasledujúci článok je dôkazom toho, ako sa jeho autor dopustil trestného činu. Fakty sú pravdivé a žiadne mená neboli zmenené. To prehlasujem. Porušil som zákon. A čo viac, nechcem s tým prestať!

Moje zločinecké aktivity začali celkom nevinne.

Trasa do kancelárie vedie na juh, kde na križovatke každý Texasan, a teda aj ja, musí odbočiť na východ. Každé ráno čakám nekonečne minúty v dlhom rade na pomalom semafore, stále nadávajúc: „Musí existovať lepšie riešenie.“ Pred niekoľkými dňami som ho objavil. Približne pol míle pre semaforom som si všimol skratku - uličku za nákupným centrom. Stálo za to vyskúšať ju. Vyhodil som smerovku, rýchlo odbočil doľava a rozlúčil sa s ostatnými vlečúcimi sa cestujúcimi. Predieral som sa pomedzi odpadkové koše a cez spomaľovače rýchlosti a hľa. Fungovalo to! Ulička ma priviedla na moju východnú cestu o niekoľko minút rýchlejšie než ostatných spoluobčanov.

Lewis a Clark by boli bývali pyšní. Ja som istotne bol. Odvtedy som mal pred ostatnými vždy náskok. Každé ráno, keď všetky autá stáli v rade, ja som zatáčal na svoju privátnu diaľnicu a samoľúbo som si tleskal, že vidím niečo, čo iným ušlo. Bol som prekvapený, že to nikto predo mnou neobjavil. Veď napokon, málokto má moje navigačné schopnosti.

Prv, než som poznal zákon, mal som pokoj. Teraz, keď ho poznám, objavila sa vo mne vzburá. Som rozpoltený človek.

Jedného rána bola som mnou v aute Denaly. „Práve ti chcem pripomenúť, prečo si sa za mňa vydala“, povedal som jej, keď sme sa blížili ku križovatke. „Vidíš ten dlhý rad áut? Počuješ to nadávanie ľudí z predmestí? Nie je to nič pre mňa. Počkaj!“

Ako lovec na safari som prudko odbočil zo šesťpruhovej cesty na jednopruhovú a svojej milej som ukázal svoju tajnú bleskovú cestu k slobode. „Tak čo si myslíš?“ opýtal som sa jej, čakajúc pochvalu.

„Myslím, že si porušil zákon.“

„Čože?“

„Práve si vošiel do jednosmernej ulice.“

„Nevošiel som.“

„Vráť sa a presvedč sa sám.“

Vrátil som sa. Mala pravdu. Akosi som si nevšimol značku. Bol tam zákaz vjazdu. Pri veľkom oranžovom odpadovom koši stála značka „Zákaz vjazdu“. Niet divu, že ľudia

na mňa tak pozerali, keď som odbočoval.

Myslel som si, že mi závidia. No oni sa domnievali, že som úchylný.

Ale môj problém nespočíva v tom, čo som robil predtým, keď som nevidel značku. Môj problém je v tom, čo chcem urobiť teraz, keď už poznám zákon. Domnievate sa, že už nemám vôbec chuť použiť túto uličku, ale ja ju mám! Časť mojej bytosti ešte stále chce ísť skratkou. Chce porušiť zákon. (Prosím, prepáčte mi, páni policajti, keď to čítate.) Každé ráno vo mne prebieha argumentácia:

Moje „mal by si“ hovorí: „Je to nelegálne.“

Moje „chcem“ hovorí: „Ale nikdy ma nechytia.“

Moje „mal by si“ pripomína: „Zákon je zákon.“

Moje „chcem“ protirečí: „Ale zákon nie je pre pozorných šoférov ako som ja. A tých päť minút, ktoré ušetrim, venujem modlitbe.“

Moje „mal by si“ to nepripúšťa a hovorí: „Modli sa v aute.“

Prv, než som spoznal zákon, mal som pokoj. Teraz, keď ho poznám, objavila sa vo mne vzbura. Som rozpoltený človek. Na jednej strane viem, čo mám robiť, ale nechcem to robiť. Moje oči vidia nápis „Zákaz vjazdu“, ale moje telo nechce poslúchať. To, čo som mal robiť a to, čo som nakoniec urobil, sú dve rozdielne veci. Radšej som nemal poznať zákon.

Znie vám to povedome? Možno. Pre mnohých je to program duše. Pred tým, než sme prišli ku Kristovi, všetci sme mali svoje skratky. Nemorálnosť bola skratkou k pôžitku. Podvádzanie bolo skratkou k úspechu. Pýcha bola skratkou k popularite. Lož bola skratkou k moci.

Keď sme našli Krista, našli sme milosť a zbadali sme značky. Stalo sa vám to? Máte napríklad výbušnú povahu a zrazu čítate: „Každý, kto sa hnevá na brata alebo sestru, musí ísť pred súd“ (Matúš 5:22). *Oh, nikdy som to nevedel.*

Tvoje oči radi blúdia a zrazu čítaš: „Každý, kto sa žiadostivo pozerá na ženu, už s ňou v srdci scudzoložil“ (Matúš 5:28). *Oh, čo teraz?*

Máš tendenciu preháňať, aby si presadil svoj názor a zrazu zistíš: „Vaša reč nech je: Áno – áno, nie – nie. Čo je navyše pochádza od zlého.“ (Matúš 5:37). *Ale ja som takto rozprával roky.*

Robí ti dobre, keď ľudia vidia tvoju vďačnosť a zrazu čítaš: „Ale keď dávaš almužnu, nech zostane skrytá“ (Matúš 6:3). *Oj chlapče, nevedel som, že to bolo nesprávne.*

Máš vo zvyku kategorizovať ľudí a potom počuješ, ako Ježiš hovorí: „Nesúďte, aby ste neboli súdení“ (Matúš 7:1). *Všivák jeden, nikto mi nikdy nepovedal, že posudzovanie je hriech.*

Celé roky ste využívali skratky a nikdy ste pritom nevideli nápis: „Zákaz vjazdu“. Ale teraz ho vidíte. Teraz ho poznáte. Iste, iste... bolo by lepšie, keby ste ho neboli videli, ale teraz je vám zákon zjavený. Tak čo urobíte?

Váš zápas je totožný so zápasom, ktorý prežíval Pavol.

Ale ja potrebujem niečo *viac!* Veď keď poznám zákon stále ho nemôžem dodržať, a keď moc hriechu vo mne stále sabotuje moje najlepšie úmysly, zjavne

potrebujem pomoc! Uvedomujem si, že nemám to, čo je potrebné. Môžem to chcieť, ale nemôžem to urobiť. Rozhodujem sa robiť dobre, ale v skutočnosti to nerobím. Rozhodnem sa nerobiť zlé, ale potom to aj tak urobím. Moje rozhodnutia sa neprejavujú v skutkoch. Niečo hlboko vo mne ide zlým smerom a sťahuje so sebou aj moju dobrú stránku.

Stáva sa to tak pravidelne, že už to viem aj predpovedať. V momente, keď sa rozhodnem urobiť dobre, je tu hriech, ktorý mi podkopne nohy. S radosťou súhlasím s Božím zákonom, ale je zrejmé, že nie všetko v mojich údoch s tým súhlasí. Časť vo mne sa búri, a práve keď to najmenej očakávam, prevezme nado mnou kontrolu. (Parafráza Rimanom 7:14–23)

Váš zápas je ten istý, aký prebiehal v srdci Pavla ... Ako je dobre vedieť, že zápasil tak, ako aj my všetci.

Občianska vojna duše.

Aké *vítané* je Pavlovo vyznanie! Ako je dobre vedieť, že zápasil tak, ako aj my. Tí, ktorí sú udivení milosťou, sú rovnako udivení svojim hriechom. Prečo jeden deň hovorím áno Bohu a druhý deň áno diablu? Keď už raz poznám Boží zákon, prečo sa mi ho nechce

dodržiavať? Nemali by tieto konflikty skončiť teraz, keď už vidím varovný nápis? Znamená môj zápas to, že nie som spasený?

To sú otázky nad Rimanom 7. Kladú si ich mnohí kresťania. Pred niekoľkými rokmi som bol svedkom vnútorného zápasu jedného muža a zaznamenal som tieto myšlienky:

Zo svojho miesta vidím červeného vtáčika. Sedí na streche oproti mojej kancelárii. Sedí tam tri dni. Nádherný pohľad: tmavé purpurové sfarbenie jeho hrude, korunka z peria, ktoré sa mu na povel vztýči. Stále dookola spieva jednu pieseň – po dlhom čvirikani nasleduje krátke. Rytmus aj vzor je stále rovnaký.

Vyleti na najvyšší vrchol budovy. Roztvorí svoje perie na chrbte do vejára, hlavu zakloní dozadu a spieva: „čvirik, čvirik, čvirik“. Potom akoby hľadal druhého vtáčika, že mu odpovie. Ale neprichádza žiadna odpoveď.

Svoje úsilie zopakuje. Perie mu zažiarí, ozve sa ten istý spev a čaká. Ale odpoveď nikdy neprichádza.

Za nejaký čas strmhlav zlietne na verandu. Uvidí svoj obraz na sklenenom okne a vletí doň – najprv zobákom. Potom sa jeho náraz ozve po celej verande, a on odlieta. Ale len na chvíľku. Trochu sa spamätá a keď uvidí svoj obraz v okne, znovu doň nalieta ... *bác!* Ledva udrží rovnováhu, otvorí oči a znovu vidí svoj obraz a *bum!* Opakuje sa rovnaká dráma.

Krútim hlavou. „Prečo sa nepoučíš? Čudujem sa. „Kedy si uvedomíš, že ten vtáčik v zrkadle je len tvoj obraz?“

Ale on ďalej vráza do okien.

Pár minút potom vchádza do mojej kancelárie mladý muž. Galantný a dobre oblečený. Je tmavej pleti, má jasný úsmev, a silno mi stisne ruku. Krátko sa bavíme o basketbale, o našom

pracovnom vyťažení a o letiskách. Som v pokušení rozhovor skrátiť ... ale čakám. Potrebuje pozberať odvahu. Viem, prečo prišiel. Už tu bol predtým. Je ženatý a má milenkú. Ženu opustil a žije s inou.

„Bol si doma?“ pýtam sa ho.

„Nie“, šepká pozerajúc cez okno na balkón. „Snažil som sa, ale nešiel som.“

„A hovoril si so ženou?“

„Nemal som na to nervy.“

„Je ako dieťa“, myslím si. Pod jeho talianskym oblekom a slušným vyjadrovaním je vlastne bojzlivé šesťročné dieťa, ktoré vie, že nesmie, ale nevie, ako to zastaviť. Čo je to vákuum v ňom, ktoré nevie byť naplnené manželstvom? Čo je tá túžba, ktorá ho tiahne do inej postele?

Pozerám von oknom ponad jeho rameno a znova vidím, ako vtáčik naráža do okna. Potom pozriem ponad stôl a vidím, ako si ten muž skrýva hlavu do dlaní. „Viem, čo by som mal robiť, ale nemôžem.“

Kedy to obidvaja skončia? Ako dlho sa ešte budú zraňovať než sa preberú?

Nasledujúci deň som prišiel do kancelárie a vtáčik na verande už nebol. Čoskoro som zavolať tomu mužovi, ale bol preč. Myslím, že vtáčik sa poučil, ale nie som si istý, či tento muž áno.

Možno aj vy ste si udreli hlavu o múr. A máte slabosti, ktoré vás trápia? Vaše slová? Vaše myšlienky? Vaša povaha? Váš smútok? Vaše ohováranie? Všetko bolo v poriadku, kým ste nevedeli, že existuje zákon. A teraz je tu boj. Mám pre vás dve pravdy o milosti, ktoré potrebujete do tohto boja.

1. On si stále robí na teba nárok

Po prvé, pamätaj na svoje postavenie – si Božím dieťaťom. Niektorí ľudia si ten zápas vysvetľujú ako opustenie Boha. Ich logika je takáto: Som kresťanom. Moje túžby sú všetko možné, len nie dobré. Žiadne Božie dieťa by nemalo mať také zápasy. Ja som určite sirota. Prv ma Boh prijal, ale teraz už pre mňa nemá miesto.“

Tieto semená hanby rozsieva satan. Keď ťa nemôže zviest' na hriech, tak ťa utopí vo vine. Nič mu nerobí väčšiu radosť ako to, keď ťa dostane do kúta, kde sa budeš zožierať, že ešte stále máš nejaký starý zlovyk. „Boh už má dosť tvojich bojov,“ šepká. „Boh je už unavený z tvojich prosieb za odpustenie“, klame.

A mnohí mu uveria a strávia roky v presvedčení, že nemajú nárok na Božie kráľovstvo.

Či môžem toľkokrát prísť k studni milosti? Už si nezaslúžim znovu prosieť o odpustenie.

Odpusť mi teraz moju prudkú reakciu, ale kto ti povedal, že prvýkrát si si zaslúžil odpustenie? Keď si prišiel ku Kristovi, či nevedel o každom hriechu, ktorý si spáchal až do tohto momentu? Vedel. Nevedel Kristus o každom hriechu, ktorý spáchaš v budúcnosti? Áno, vedel. Takže Ježiš ťa spasil a pritom vedel o všetkých hriechoch, ktoré spáchaš do konca svojho života? Áno. Myslíš si, že je ochotný volať ťa svojim dieťaťom aj keď vie o každej jednej chybe v tvojej minulosti i budúcnosti? Áno.

Vyzerá to akoby Boh už dokázal svoju pravdu. Keby boli tvoje hriechy príliš veľké pre jeho milosť, nikdy by ťa nebol spasil ani prvýkrát. Tvoje pokušenie nie je žiadnou horúcou novinkou na nebi. Tvoj hriech Boha neprekvapuje. Videl ho ako prichádzal. Existuje nejaký dôvod domnievať sa, že keď ťa prijal prvýkrát, viackrát ťa už neprijme?

Okrem toho, samotný fakt, že si pod útokom, musí znamenať, že si na správnej

**Máte nejaký dôvod
myslieť si, že Ten,
ktorý vás prijal po prvý
krát, vás už viac krát
neprijme?**

strane. Všimol si si, kto mal tiež zápasy? Pavol. Všimni si čas, ktorý používa:

„Nerozumiem...“
 „... je to hriech, ktorý prebýva vo mne...“
 „Nerobím totiž to dobré, ktoré chcem...“
 „Vidím iný zákon vo svojom tele...“
 „Ja úbohý človek“ (pozri Rimanom 7:14-25)

Pavol píše v prítomnom čase. Nepopisuje minulé zápasy, ale súčasné. Všetci vieme, že Pavol bol v duchovnom boji dokonca práve vtedy, keď písal tento list. *Myslíš si, že Pavol zápasil s hriechom keď písal knihu do Biblie?* Vieš o nejakom inom vhodnejšom čase, kedy ho mohol satan napádať? Je možné, že sa satan obával ovocia, ktoré prinesie táto epištola Rimanom?

Môže byť, že satan sa bojí ovocia v tvojom živote? Môže byť, že sa nachádzaš pod útokom – nie preto, že si taký slabý, ale práve preto, že by si sa mohol stať silným? Pravdepodobne si satan myslí, že keď ťa dnes porazí, bude mať o jedného misionára menej, o jedného spisovateľa, či speváka menej, s ktorým zajtra už nebude musieť zápasiť.

V čase zápasov musíme dôverovať Božej múdrosti, nie svojej vlastnej. On navrhol a stvoril celý systém; On vie, čo potrebujeme.

2. On ťa stále vedie

Dovoľte mi, aby som vám povedal druhú pravdu, ktorú si máte so sebou vziať na bojisko. Prvá je vaše postavenie: Ste dieťaťom Božím. Druhá je váš princíp: Božie Slovo.

Keď sme pod útokom, máme tendenciu spochybňovať Božie prikázania. Odôvodňujeme si to tak ako ja, keď som vchádzal do jednosmernej ulice. *Zákon je pre iných, nie pre mňa.* Som dobrý šofér. Spochybňovaním platnosti zákona znižujem vo svojej mysli jeho autoritu.

Preto nám Pavol rýchlo pripomína, že „zákon je svätý, aj prikázanie je sväté, spravodlivé a dobré“ (7:12). Koreň slova *svätý* je *hagios*, čo znamená „odlišný“. Božie prikázania sú sväté, lebo pochádzajú z iného sveta, z inej sféry, z inej perspektívy.

V určitom zmysle nápis „Zákaz vjazdu“ na mojej uličke bol z inej sféry. Myšlienky ľudí, ktorí vymýšľajú zákony v našom meste sú iné než moje. Ide im o verejné dobro. Mne ide o moje vlastné výhody. Oni chcú to, čo je pre mesto najlepšie. Ja chcem to, čo je

najlepšie pre mňa. Oni vedia, čo je bezpečné. Ja viem, čo je rýchle. Ale oni nevytvárajú zákony pre moje potešenie. Tvorja zákony pre moju bezpečnosť.

To isté platí o Bohu. To, čo my považujeme za skratky, Boh považuje za katastrofu. On nám nedáva zákony pre naše vlastné potešenie. Dáva ich pre našu ochranu. V čase bojov musíme dôverovať jeho múdrosti, nie svojej. On navrhol tento systém, On vie, čo potrebujeme.

Ale pretože som tvrdohlavý, myslím si, že *ja* viem, čo potrebujem. Moje ignorovanie značky „Zákaz vjazdu“ odhaľuje moju nepeknú, sebeckú stránku. Keby som nikdy nevidel zákon, nikdy by som nevidel, aký som sebecký.

Výstižný príklad napísal Augustín pred tisíc sedemsto rokmi vo svojej knihe *Vyznania*:

V blízkosti našej vinice stála hruška, plná ovocia. V jeden búrkový večer sme sa my nezbedníci vybrali kradnúť ovocie. Natrhali sme veľké množstvo hrušiek – nie, aby sme si na nich pochutnali, ale na to, aby sme ich hádzali do sviň. Ale aj tak sme sa ich dost najedli a tešili sme sa zo zakázaného ovocia. Boli to krásne hrušky. Ale neboli

to hrušky, po ktorých túžila moja žiadostivá duša. Mali sme totiž doma dosť, a ešte lepších. Zberal som ich len preto, aby som sa stal zlodejom ... jednoducho sa vo mne prebudila túžba kradnúť preto, že krádež je zakázaná.¹

Augustína nelákali hrušky, lákal ho plot. Nie je v každom jednom z nás hlas, ktorý hovorí: „Som zvedavý, koľko hrušiek si môžem nazberať bez toho, aby pritom niekto videl? Som zvedavý, koľko krát môžem vojsť do tejto jednosmernej ulice, bez toho aby ma prichytili?“

Vo chvíli, keď si začneme klásť tieto otázky, prekročili sme neviditeľnú hranicu do oblasti strachu. Milosť nás vyslobodila zo strachu, ale sledujte, ako rýchlo sa k nemu vraciame. Milosť nám povedala, že nemusíme stráviť svoj život obzeraním sa cez plece, ale pozrime sa na seba, ako sme otočení dozadu. Milosť nám povedala, že sme boli oslobodení od viny, ale pozrite sa na flaky od hrušiek na našej tvári a na vinu v našom svedomí.

Nepoznáme nič lepšie? Čo sa nám stalo? Prečo sme takí rýchli vracat' sa späť k starým spôsobom? Alebo ako Pavol otvorene píše: „Som úbohý človek! Kto ma vytrhne z tohto tela smrti?“ (Rimanom 7:24).

Jednoducho povedané: Sme bezmocní aby sme bojovali s hriechom sami. Nie sme radi, že si Pavol zodpovedal svoju vlastnú otázku?

„Jedine Bohu nech je vďaka [za záchranu] skrze Ježiša Krista, nášho Pána!“ (v. 25).

Ten, ktorý nás zachránil po prvý krát, zachráni nás aj inokedy.

Nikdy neexistuje žiadny bod, v ktorom by si bol menej zachránený než keď ťa zachránil prvý krát.

Len preto, že si pri raňajkách šomral, ešte neznamená, že hneď pri raňajkách si bol odsúdený. Keď vám včera povolili nervy, ešte si nestratil svoje spasenie. Tvoje meno nezmizne ani sa znovu neobjaví v knihe života podľa tvojej nálady alebo skutkov. Toto je posolstvo milosti. „A tak teraz už nejestvuje odsúdenie pre tých, čo sú v Ježišovi Kristovi“ (Rimanom 8:1)

Si zachránený nie kvôli tomu, čo ty robíš, ale kvôli tomu, čo urobil Kristus. A si zvláštny nie preto, čo robíš, ale preto, kto si. A ty si jeho.

A preto, že sme jeho, zabudnime na skratky a ostaňme na hlavnej ceste. On pozná cestu. On nakreslil mapu. On pozná cestu domov.

*

Poznámky:

¹ Augustín, *Confessions*, podľa citácie Williama Barclaya, *The Letter to the Romans* (Philadelphia: Westminster Press, 1977), str. 98.

Kto som?

Tento zoznam uvádza veľa špecifik, ktoré o nás Boh prehlasuje, keď uveríme v Krista a narodíme sa do Božej rodiny. Chvíľu o týchto pravdách premýšľajte a uvažujte, aké dôsledky majú pre váš život.

Som soľou zeme (Mat 5:13).
Som svetlom sveta (Mat 5:14).
Som Božím dieťaťom (Ján 1:12).
Som súčasťou vínného kmeťa, riečišťom Kristovho života (Ján 15:1-5).
Som Kristovým priateľom (Ján 15:15).
Som vyvolený a ustanovený Kristom, aby som niesol Jeho ovocie (Ján 15:16).
Som otrokom spravodlivosti (Rim 6:18).
Som otrokom Boha (Rim 6:22).
Som Božím Synom, Boh je môj duchovný Otec (Rim 8:14-15. Gal 3:26).
Som spoludedičom Kristovým, Božím dedičom (Rim 8:17).
Som chrámom – príbytkom Boha. Jeho Duch a Jeho život prebýva vo mne (1Kor 3:16, 6-19).
Som spojený s Pánom a som s Ním jeden duch (1Kor 6:17).
Som časťou Kristovho tela (1Kor 12:27; Ef 5:30).
Som nové stvorenie (2Kor 5:17).
Som zmierený s Bohom a som služobníkom zmierenia (2Kor 5:18-19).
Som synom Božím a jedno s Kristom (Gal 3:26, 28).
Som dedičom Božím lebo som synom Božím (Gal 4:6-7).
Som svätý (Ef 1:1; 1Kor 1:2; Filip 1:1; Kol 1:2).
Som Božím dielom, stvorený v Kristovi na to, aby som konalí dobré skutky (Ef 2:10).
Som spoluobyvateľom Božej rodiny (Ef 2:19).
Som Kristovým väzňom (Ef 3:1; 4:1).
Som spravodlivý a svätý (Ef 4:24).
Som obyvateľom neba, posadený práve teraz v nebi (Filip 3:20; Ef 2:6).
Som skrytý s Kristom v Bohu (Kol 3:3).
Som prejavom Kristovho života, pretože On je mojím životom (Kol 3:4).
Som vyvoleným Božím, svätým a veľmi milovaným (Kol 3:12; 1Tes 1:4).
Som synom svetla a nie tmy (1Tes 5:5).
Som svätý účastník nebeského povolania (Heb 3:1).
Som účastníkom Kristovým, mám podiel na Jeho živote (Heb 3:14).
Som Božím živým kameňom, zabudovaným v Kristu do duchovnej stavby (1Pet 2:5).
Som členom vyvoleného rodu, kráľovského kňazstva, svätého národa, Božím vlastníctvom (1Pet 2:9-10).
Som cudzincom a pútnikom v tomto svete, v ktorom dočasne žijem (1Pet 2:11).
Som nepriateľom diabla (1Pet 5:8).
Som Božím dieťaťom a budem podobný Kristovi, keď sa vráti (1Ján 3:1-2).
Som narodený z Boha a zlý – diabol – sa ma nedotýka (1Ján 5:18).
Z Božej milosti som to, čo som (1Kor 15:10).

Z knihy *Víťazstvo nad temnotou*, Neil Anderson

Príprava vlastnej odpovede

1. V krátkosti popíšte dôsledky hriechu na:
 - a) Naše postavenie v Kristovi

 - b) Náš vzťah s Kristom

2. Napíšte krátku modlitbu vďaky Bohu za váš nový vzťah s ním, za vaše nové postavenie v Kristovi a za pôsobenie Svätého Ducha vo vašom živote.

Diskusia o téme

1. Ako sa vás týka príbeh Maxa Lucada o skratke a jeho zápas s tým, aby robil to, o čom vie, že je správne?
2. Ako hriech ovplyvňuje naše postavenie v Kristovi? Naše spoločenstvo s Kristom?
3. Ako ovplyvní správne pochopenie nášho postavenia v Kristovi náš kresťanský spôsob života?
4. Čo znamená byť mŕtvy hriechu?
5. Ako by mala skutočnosť, že sme mŕtvi hriechu ovplyvniť náš kresťanský život?
6. Ako by malo pôsobenie Svätého Ducha ovplyvniť naše kresťanské životy?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako diskusia zmenila vaše pôvodné myslenie a presvedčenie o tejto téme?
Zhrňte svoje myšlienky.

2. Ako to plánujete uviesť do praxe (kde, kto, kedy, atď.)?

3. Urobte záväzok: Určite si ciele viery, ktoré sa vzťahujú k téme a povedzte o nich svojej skupine a/alebo vedúcemu.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola